

гв Ршссійски градовѣ дѣто сѧ и҃злагали
отъ тогѡзи самозванца, поемнали отъ
камъ негѡва етрана. Годѹновъ, отъ ѿ-
грызенки на совѣстъта и҃ отъ отчаянїе 1605
раскасанъ, оумрѣлъ лажливыатъ дими-
трий вазльвалъ на Ршссійскїи престолъ.
Но наскорш открылася лажата, самозвá-
неца сѧ оубилъ и҃ царь Ршссійскїи про-
возгласилъ Василій Іѡанновичъ Швейскїй.
Царѹваньи то на тойзи Государь было 1606-
твардѣ несчастно, зашото въ тоба вре- 610
ма явилися многи дрѹги самозванцы,
и тогасъ междоусобната война наченала
да опустошава Ршссія. Въ тази война
намѣсилася Польша и҃ Швециѧ. Полацитѣ
всесили Мόсква. Отчеството наше по-
казалося чи погинало, но Проридѣнїето
го спасило (и҃звѣшило). Великодушниятъ
Нижегородскїи мѣщанинъ, Козмà Ми-
ничъ Свхорѹкїй, като поглавалъ про-
синито, на архимандритатъ Дюонисија
отъ Тройцкїи Сврѓевъ Монастыръ, и
на Абраама Палицина Келаръятъ на и-
стиятъ монастыръ, придумалъ своите
согражданы да пожертвоватъ имѣнїето
и жиботъта си за отчеството. Га-